

KŘÍŽOVÁ CESTA SE sv. FAUSTYNOU

Úvod

Dn. 186: „...Toužím, abys hlouběji poznala mou lásku, již mé Srdce plane k duším, a pochopíš to, když budeš rozjímat o mém utrpení. Vzáyvej mé milosrdenství pro hříšníky, toužím po jejich spáse...“

(chvíle ticha)

Dn. 1485: „...Neboj se, hříšná duše, svého Spasitele, jako první se k tobě přibližuji, protože vím, že sama o sobě nejsi schopna se ke mně povznést... Ó jak mi je tvá duše drahá... vryla ses hlubokou ranou do mého Srdce... mé milosrdenství je větší než ubohost tvá i celého světa. Kdo změřil mou dobrotu? Pro tebe jsem sestoupil z nebe na zem, pro tebe jsem se nechal přibít na kříž, pro tebe jsem si nechal kopím otevřít své Nejsvětější Srdce a otevřel jsem ti zdroj milosrdenství, přicházej a čerpej milosti z tohoto zdroje nádobou důvěry. Pokorné srdce nikdy neodmítну...“

– Zpěv

1. zastavení: Ježíš souzen

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L: neboť svým křížem si vykoupil svět.

Dn. 948: „Dnes při pašijích jsem uviděla ztýraného Ježíše s trnovou korunou a v ruce drží úlomek třtiny. Ježíš mlčel a vojáci se o závod předstihovali v tom, aby ho týrali. Ježíš nic neříkal, jen na ně pohlédl, v tom jeho pohledu jsem vycítila jeho tak strašné utrpení,... nemáme ani pojetí o tom, co pro nás Ježíš vytrpěl před ukřižováním...“

(chvíle ticha)

Dn. 1487: „...do nebe nevede jiná cesta, než křížová... Sám jsem jí první prošel. Věz, že je to cesta nejkratší a nejjistější... Věz, že svět tě nenávidí proto, že nejsi z tohoto světa. Mě pronásledoval dříve, to pronásledování je znamením, že jdeš věrně v mých stopách...“

K: Smiluj se nad námi, Ježíši.

L: Smiluj se nad námi.

– Zpěv

2. zastavení: Ježíš přijímá kříž

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L: neboť svým křížem si vykoupil svět.

Dn. 57: „...Utrpení, protivenství, pokořování, neúspěchy, posuzování, jež mě potkávají, jsou třískami, které rozpalují mou lásku k tobě, Ježíši... Toužím před tebou zatajit, že trpím. Toužím, abych za svou námahu a dobré skutky nikdy nebyla odměňována. Ježíši, ty sám jsi mou odměnou... Utrpení je veliká milost. Utrpením se duše připodobňuje Spasiteli, v utrpení krystalizuje láska. Čím větší utrpení, tím čistší se láska stává.“

(chvíle ticha)

Dn. 91: „Můj Ježíši, Ty víš sám, jakým pronásledováním trpím, a to jen proto, že jsem Ti věrná a že pevně stojím za Tvými požadavky. Ty jsi má síla, podpírej mě, abych vždy věrně splnila všechno, co ode mne žádáš...“

Dn. 606: „...začínám den bojem a končím jej bojem, sotva si poradím s jednou těžkostí, hned na jiném místě povstane jiných deset, které je třeba přemoci, ale netrám se tím, vždyť dobře vím, že toto je čas boje, a ne pokoje...“

K: Smiluj se nad námi, Ježíši.

L: Smiluj se nad námi.

– Zpěv

3. zastavení: Ježíš padá pod křížem poprvé

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L: neboť svým křížem si vykoupil svět.

Dn. 1448: „...Řekni duším,... že mají hledat útěchy... v tribunále milosrdenství; tam jsou největší zázraky, které se neustále opakují. K získání tohoto zázraku není třeba podniknout dalekou pouť ani konat nějaké vnější obřady,... stačí s vírou přistoupit k nohám mého zástupce a vypovědět mu svou bídu, a zázrak Božího milosrdenství se plně projeví. I kdyby duše byla jako mrtvola v rozkladu a lidsky vzato by vzkříšení bylo nemožné a všechno by bylo ztracené, u Boha tomu tak není, zázrak Božího milosrdenství křísí tuto duši zcela úplně. Neboží, kdo z tohoto zázraku Božího milosrdenství nečerpají; budete marně volat, ale bude už pozdě.“

(chvíle ticha)

Dn. 1730: „Utíkám se k Tvému milosrdenství, laskavý Bože, který jediný jsi dobrý. I když je má ubohost veliká a má provinění mnohá, přes to důvěřuji ve Tvé milosrdenství, neboť jsi Bůh milosrdenství a od věků neslýcháno, ani země, ani nebesa nepamatují, aby duše, která důvěřuje Tvému milosrdenství, byla zklamána...“

K: Smiluj se nad námi, Ježíši.

L: Smiluj se nad námi.

– Zpěv

4. zastavení: Ježíš se potkává se svou matkou

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L: neboť svým křížem si vykoupil svět.

Dn. 315: „† Matko Boží, tvá duše byla ponořena do moře hořkostí, shlédni na své dítě a nauč mě trpět a v utrpení milovat. Posilni mou duši, ať ji nezlomí bolest...“

Dn. 625: „Když jsem se večer modlila, Matka Boží mi řekla: – Váš život má být podobný mému, tichému a skrytému životu, máte stále obnovovat spojení s Bohem a prosit za lidstvo...“

(chvíle ticha)

Dn. 79: „Maria, Matko má a Paní má, odevzdávám ti svou duši i tělo, život i smrt, i to, co přijde po ní. Všechno vkládám do tvých rukou, Matko má, přikryj svým panenským pláštěm mou duši a uděl mi milost čistoty srdce, duše i těla a chraň mě svou mocí před všemi nepřáteli a zvláště před těmi, kteří svou zlobu přikrývají maskou ctnosti...“

K: Smiluj se nad námi, Ježíši.

L: Smiluj se nad námi.

– Zpěv

5. zastavení: Šimon pomáhá nést kříž

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L: neboť svým křížem si vykoupil svět.

Dn. 342: „Utrpení je největší poklad na zemi – očišťuje duši. V utrpení poznáváme, kdo je naším opravdovým přítelem...“

Dn. 1656: „† Můj Ježíši, ty mi stačíš místo všeho na světě. I když utrpení je veliké, ty mě podpíráš. I když opuštěnost je strašná, ty mi ji oslazuješ. I když je slabost veliká, ty mi ji proměňuješ v moc...“

Dn. 1655: „...Ó Kriste, kdybys Ty sám nepodpíral duši, co sama dokáže? Jsme silní, ale Tvou silou; jsme svatí, ale Tvou svatostí; a čím jsme sami? – Méně než nic...“

(chvíle ticha)

Dn. 163: „...Pomoz mi, Pane, aby byly milosrdné mé oči, abych nikdy nepodezírala a nesoudila podle vnějšího zdání, ale abych hleděla na to, co je v duších bližních pěkné, a přinášela jim pomoc.

Pomoz mi, Pane, aby můj sluch byl milosrdný, abych se skláněla k potřebám bližních, aby mé uši nebyly lhostejné k bolestem a nářkům...

Pomoz mi, Pane, aby můj jazyk byl milosrdný, abych nikdy o bližních nemluvila špatně, ale pro každého měla slovo útěchy a odpuštění...“

K: Smiluj se nad námi, Ježíši.

L: Smiluj se nad námi.

– Zpěv

6. zastavení: Veronika podává Ježíšovi roušku

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L: neboť svým křížem si vykoupil svět.

Dn. 742: „Má dcero,... požaduji od tebe skutky milosrdenství pramenící z lásky ke mně. Milosrdenství máš bližním prokazovat vždy a všude, nemůžeš se tomu vyhnout, vymluvit se, ani ospravedlnit. Předkládám ti tři způsoby, jak prokazovat bližním milosrdenství: první – skutkem; druhý – slovem; třetí – modlitbou. V těchto třech stupních je obsažena plnost milosrdenství a je nezvratným důkazem lásky ke mně...“

(chvíle ticha)

Dn. 163: „...Pomoz mi, Pane, aby mé ruce byly milosrdné a plné dobrých skutků, abych dokázala činit bližním jen dobro a sama přijímala těžší a hrubší práce.

Pomoz mi, Pane, aby byly milosrdné mé nohy, abych vždy spěchala bližním na pomoc a ovládala svou ochablost a únavu...

Pomoz mi, Pane, aby bylo milosrdné mé srdce, abych měla soucit se všemi utrpeními bližních...“

K: Smiluj se nad námi, Ježíši.

L: Smiluj se nad námi.

– Zpěv

7. zastavení: Ježíš padá pod křížem podruhé

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L: neboť svým křížem si vykoupil svět.

Dn. 1488: „...Mé dítě, život na zemi je boj, a to veliký boj o mé království, ale neboj se, protože nejsi sama. Já tě stále podpírám... Vezmi nádobu důvěry a čerpej ze studnice života nejen pro sebe, ale mysl i na ostatní duše, a zvláště na ty, kdo nedůvěřují v mou dobrotu...“

(chvíle ticha)

Dn. 1628: „...měj velikou lásku k těm, kteří ti působí utrpení, čiň dobře těm, kteří tě nenávidí. Odpověděla jsem: můj Mistře, vždyť ty vidíš, že k nim lásku necítím, a to mě trápí. Ježíš mi odpověděl: – Cit není vždy ve tvé moci, podle toho poznáš, zda máš lásku, když po prožitých nepříjemnostech a protivenstvích neztrácíš pokoj, ale modlíš se za ty, kteří ti způsobili utrpení, a přeješ jim dobré...“

K: Smiluj se nad námi, Ježíši.

L: Smiluj se nad námi.

– Zpěv

8. zastavení: Jeruzalémské ženy pláčou nad Ježíšem

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L: neboť svým křížem si vykoupil svět.

Dn. 1717: „...Jsou duše, ve kterých nemohu udělat nic, jsou to duše, které ustavičně pozorují druhé a nevědí, co se děje v jejich vlastním nitru. Ustavičně mluví o jiných, dokonce v době přísného mlčení, které je určeno k rozhovoru se mnou: ubohé duše, neslyší má slova, jejich nitra zůstávají prázdná... Cítí svou prázdnotu, a přesto neuznají vlastní vinu a duše, ve kterých kraluji v celé plnosti, jsou jim ustavičnou výčitkou svědomí...“

(chvíle ticha)

Dn. 593: „...Tajemství štěstí je v pohrdání, kdy duše poznává, že sama o sobě je nicota a ubohost a že všechno, co je na ní dobrého, je pouze Božím darem... Když se duše noří do hlubiny své bídy, používá Bůh svou všemohoucnost,

aby ji povýšil; je – li na zemi nějaká opravdu šťastná duše, tak je to duše opravdově pokorná... V jejím srdci je čistě jen Bůh; pokorná duše sama sobě nedůvěřuje, ale klade svou důvěru v Boha...“

K: Smiluj se nad námi, Ježíši.

L: Smiluj se nad námi.

– Zpěv

9. zastavení: Ježíš padá pod křížem potřetí

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L: neboť svým křížem si vykoupil svět.

Dn. 1725: „Dnes mě Pán znovu poučil, jak mám přistupovat ke svátosti pokání: – **Má dcero, tak jako se v mé přítomnosti připravuješ, tak se také přede mnou zpovídáš; knězem se jen zahaluji. Nikdy nerozebírej, jaký je ten kněz, kterým jsem se zahalil, a otevírej se ve zpovědi tak jako přede mnou a naplním tvou duši svým světlem.**“

(chvíle ticha)

Dn. 1602: „...Vždy, když přicházíš ke svaté zpovědi, celá se ponoř do mého milosrdenství s velkou důvěrou, abych na tvou duši mohl vylít hojnost své milosti. Když se přicházíš vyzpovídat, buď si vědoma, že to já sám na tebe čekám ve zpovědnici. Zahaluji svou přítomnost osobou kněze, ale sám působím v duši. Zde se setkává ubohost duše s Bohem milosrdenství. Řekni duším, že z tohoto zdroje milosrdenství duše čerpají milost pouze nádobou důvěry. Bude – li jejich důvěra veliká, má štědrost je bez hranic. Prameny mé milosti zaplavují pokorné duše. Pyšné jsou stále v chudobě a bídě, neboť moje milost se od nich odklání k duším pokorným.“

K: Smiluj se nad námi, Ježíši.

L: Smiluj se nad námi.

– Zpěv

10. zastavení: Ježíš svlečen ze šatů

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L: neboť svým křížem si vykoupil svět.

Dn. 533: „Když jsem zůstala sama, začala jsem se zamýšlet nad duchem chudoby. Jasně vidím, že Ježíš neměl nic, přestože je Pánem všeho. Jesličky půjčené, jde životem a všem dobře činí, a sám nemá kam hlavu složit. A vrchol jeho chudoby vidím na kříži, neboť dokonce ani šaty na sobě nemá...“

(chvíle ticha)

Dn. 1784: „...Jak velice toužím spasit duše... toužím vlévat svůj Božský život do lidských duší a posvěcovat je, jen když ony budou chtít mou milost přijmout. Největší hříšníci by dosahovali veliké svatosti, stačilo by, kdyby uvěřili mému milosrdenství. Mé nitro je přeplněno milosrdenstvím, které je vylito na všechno, co jsem stvořil. Je mojí rozkoší působit v lidské duši, plnit ji svým milosrdenstvím a ospravedlňovat ji. Mé království na zemi je – můj život v lidské duši... každou vedu ke svatosti cestou známou jen mně.“

Dn. 1074: „...Pálí mě plameny milosrdenství, toužím je vlévat do lidských duší. Ach, jakou bolest mi působí, když je nechtějí přijmout...“

K: Smiluj se nad námi, Ježíši.

L: Smiluj se nad námi.

– Zpěv

11. zastavení: Ježíš ukřižován

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L: neboť svým křížem si vykoupil svět.

Dn. 72: „Ježíši, Pravdo věčná, Živote náš, prosím a žebrám o Tvé milosrdenství pro ubohé hříšníky... Ježíši, vzpomeň si na své hořké utrpení a nedopusť, aby hynuly duše vykoupené tvou, tak drahocennou, nejsvětější krví... když uvažuji o té veliké ceně Tvé krve, raduji se z její velikosti, vždyť jedna krůpěj by stačila pro všechny hříšníky... Bůh své milosrdenství neodmítne nikomu. Nebe a země se mohou změnit, ale Boží milosrdenství se nevyčerpá...“

(chvíle ticha)

Dn. 1184: „Večer jsem uviděla ukřižovaného Pána Ježíše. Z rukou, nohou i z boku stékala nejsvětější krev. Po chvíli mi Ježíš řekl: **To vše pro spásu duší. Zamysli se, dcero má, co děláš pro jejich spásu ty.** – Odpověděla jsem: Ježíši, dívám – li se na Tvá muka, tak já pro záchranu duší nedělám skoro nic. A Pán mi řekl: **Věz, má dcero, že tvé každodenní tiché mučednictví v úplné poddanosti mé vůli přivádí mnoho duší do nebe, a když se ti zdá, že utrpení přesahuje tvé síly, zahleď se na mé rány, a povzneseš se nad pohrdání a lidské posuzování. Rozjímání o mém utrpení ti pomůže povznést se nade všechno...**“

K: Smiluj se nad námi, Ježíši.

L: Smiluj se nad námi.

– Zpěv

12. zastavení: Ježíš na kříži umírá

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L: neboť svým křížem si vykoupil svět.

Dn. 1572: „...kdykoliv uslyšíš, jak hodiny odbíjejí třetí, celá se ponoř do mého milosrdenství, veleb je a oslavuj, svolávej jeho všemohoucnost na celý svět, zvláště na ubohé hříšníky, vždyť v té chvíli bylo pro všechny duše otevřeno dokořán. V tuto hodinu vyprosíš pro sebe i pro jiné všechno, v tuto hodinu se dostalo milosti celému světu – milosrdenství zvítězilo nad spravedlností...“

(chvíle ticha)

Dn. 1032: „...Žízním, žízním po spáse duší; pomoz mi, má dcero, zachraňovat duše. Spoj svá utrpení s mým utrpením a obětuj je nebeskému Otci za hříšníky.“

Dn. 324: „...Když jsem umíral na kříži, nemyslel jsem na sebe, ale na ubohé hříšníky a k Otci jsem se za ně modlil. Chci, aby se i tvé poslední chvíle zcela podobaly mým na kříži. Je jen jedna cena, za kterou lze koupit duše – a tou je utrpení spojené s mým utrpením na kříži...“

K: Smiluj se nad námi, Ježíši.

L: Smiluj se nad námi.

– Zpěv

13. zastavení: Ježíš sňat z kříže

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L: neboť svým křížem si vykoupil svět.

Dn. 1747: „Bože, jenž jsi jediným slovem mohl spasit tisíce světů, jediný Ježíšův povzdech by učinil Tvé spravedlnosti zadost, ale Ty, ó Ježíši, jsi pro nás podstoupil tak strašné utrpení z čisté lásky...“

(chvíle ticha)

Dn. 1728: „...Jsem trojnásobně svatý a ošklivím si sebemenší hřích. Nemohu milovat duši, která je poskvrněna hříchem, ale když lituje, má štědrost k ní je bez hranic. Mé milosrdenství ji objímá a ospravedlňuje. Stáhám svým milosrdenstvím hříšníky na všech jejich cestách a mé Srdce se raduje, když se oni ke mně vracejí. Zapomínám na hořkosti, kterými sytili mé Srdce, a raduji se z jejich návratu. Řekni hříšníkům, že žádný mé ruce neunikne. Prchají – li před mým milosrdným Srdcem, upadnou do mých spravedlivých rukou. Řekni hříšníkům, že na ně stále čekám, naslouchám úderům jejich srdce, kdy bude bít pro mě. Napiš, že k nim hovořím skrze výčitky svědomí, skrze neúspěchy a utrpení, skrze bouře a blesky, promlouvám skrze hlas církve, a pokud zmaří všechny mé milosti, začínám se na ně hněvat, ponechávám je samým sobě a dáváje jim to, po čem touží.“

Dn. 1146: „...Dříve než přijdu jako spravedlivý soudce, otvírám nejprve dokořán dveře svého milosrdenství. Kdo nechce projít dveřmi milosrdenství, musí projít dveřmi mé spravedlnosti...“

K: Smiluj se nad námi, Ježíši.

L: Smiluj se nad námi.

– Zpěv

14. zastavení: Ježíš položen do hrobu

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L: neboť svým křížem si vykoupil svět.

Dn. 777: „Dnes jsem duchem byla v nebi a hleděla na tu nesmírnou krásu a štěstí, které nás po smrti čekají. Viděla jsem, jak všechno stvoření neustále vzdává čest a chválu Bohu; viděla jsem, jak veliké je v Bohu štěstí... Ten zdroj štěstí je ve své podstatě neměnný, ale vždy nový, tryskající obšťastnění pro všechno tvorstvo. Nyní už chápu sv. Pavla, který řekl: Ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani do srdce lidského nevstoupilo, co Bůh připravil těm, kdo ho milují.“

(chvíle ticha)

Dn. 1701: „...Byl jsem tvým Mistrem, jsem a zůstanu, snaž se, aby se tvé srdce stalo podobné mému pokornému a tichému Srdci. Nikdy se nedovolávej svých práv. Všechno, co tě potkává, snašej s velikým pokojem a trpělivostí; nebraň se, když na tebe bude neprávem dopadat všechna hanba; nech ostatní triumfovat. Nepřestaň být dobrá, když zjistíš, že tvou dobrotu zneužívají; bude – li to třeba, sám se tě zastanu. I za sebemenší mou milost buď vděčná, neboť ta vděčnost mě zavazuje udílet ti nové milosti...“

K: Smiluj se nad námi, Ježíši.

L: Smiluj se nad námi.

– Zpěv

Závěr

K: Modleme se:

Dn. 1570: „Bože velikého milosrdenství, Dobro nekonečné, hle, dnes volá celé lidstvo z propasti své bídy k Tvému Milosrdenství, k Tvé slitovnosti, Bože; volá mocným hlasem bídy. Laskavý Bože, neodmítej modlitbu vyhnanců této země. Pane, neskonalé Dobro, dokonale znáš naši bídu a víš, že vlastními silami nejsme schopni se k Tobě povznést – proto Tě prosíme: předcházej nás svou milostí a rozmnožuj v nás neustále své milosrdenství, abychom věrně plnili Tvou svatou vůli po celý život, i v hodinu smrti. Kéž nás chrání všemohoucnost Tvého milosrdenství před střelami nepřátel naší spásy, abychom s důvěrou, jako Tvé děti, očekávali Tvůj poslední příchod...“

K: Skrze Krista, našeho Pána.

L: Amen.

– Zpěv